

почивалъ дълги години при извънредно добри стопани, гостиничари и книжари, на които още не е изплатилъ борчовете си. Няколко пъти се е ръкувалъ и съ Юнгфрау, оная дивна красавица, която и нему, както и на великия руски романенеръ, е пришепвала световни тайни. Ходилъ е дори въ ^{истъ}блокаменната Москва — да се яви въ полицията: невероятна причина за пътешествие, но колкото по-невероятна, толкова по-истинска. За немските гостинничари той и до сега си спомня съ особна симпатия. Най-вече за трима отъ тяхъ: единъ елининъ, единъ юдей и единъ шваба. Съ втория отъ тяхъ поета се е познавалъ заочно и отъ по-напредъ, на което обстоятелство се дължи, види се, отпослешната имъ интимностъ: — и обичята си къмъ немците той дължи изключително нему, на бледния Хайнрихъ, когото немците тъй мразятъ, а безъ чиито песни поезията имъ би била тъй скучна! За своето умствено развитие, за уяснението на своята задача като писателъ, той дължи премного на тези готови всякому за услуга господа, особно на швабата; но неговите поетически чувства и интереси сж закърмени най-напредъ отъ руските художници на словото, които тъй победоносно шествуватъ сега по Европа. Онова което ванъ Гелдернъ изпървомъ инстинктивно е възприемалъ отъ тяхъ — диренето на човека и въ звѣра —, вече като възмогатъ певецъ, той самъ съзнателно туря за основа на своите творения. Въ това е коренътъ на негова идеализъмъ: не на умътъ, а на сърцето рожба. Задъ него е спотаена и причината на пренебрежението му къмъ съвременни и по-давнашни европейски херои на перото, които дирятъ и ценятъ само звѣра въ човека. Но едва ли тия обични нему руски чародейци биха му въздействували тъй, ако неговата душа не би била сгодна почва за такива въздействия, ако баща му — самъ техенъ възпитаникъ — не бе му оставилъ наследствено разположение за възприемане чувства на човещина къмъ човека . . . Неговите първи опити на перото сж били преводи отъ руските поети. И досега няколко отъ тяхъ сж спазени, но не се съмнявамъ, че и тяхъ ще сполети участъта на пълния преводъ на Тургеневите Записки на ловеца; защото, всяка година, не малко и вети и нови ра-